

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

468. Ex quibus rebus solvendæ decimæ prædiales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

talibona acquisivit, quam eidem acquirantur, nōmē dependētē ex alterius hominis voluntate. Barb. Castrop. loc. cit. qualiter etiam adhuc ex tacita defuncti voluntate (in qua lex ita statuens fundatur) cœfetur hæreditas ab intestato provenire. Barb. n. 27. Et certè congruum est Pontifices in constituendis decimis imitatos legem veterem, in qua non ex terris & possessionibus donatis Israëlitis, sed ex earum fructibus debebantur decimæ, non tam de rebus ipsis donatis, quam de eorum fructibus decimas solvendas constituisse; ne de cetero res immobiles facilè omnes devenerint ad Ecclesiæ. Barboſ. l. cit. Quapropter jam textus universaliter loquens, & præcipiens de omnibus licet acquisitis decimas solvi, intelligendi solum de omnibus, quæ quis propriæ hoc est, propria actione, & labore acquirit. Castrop. cit. n. 3. Nihilominus si legatum vel donatio fiat de rebus frugiferis simul cum fructibus, sine dubio decimam (intellige ex istis fructibus) solvendam, ait Barb. l. cit. n. 28. juxta tex. c. pastoralis. de decim. eò quod tum temporis censemant dari, seu reliqui cum suo onere.

2. Respondeo secundò: et si ex iustè acquisitis & possessis rebus frugiferis decimæ prædiales solvi debeant, v.g. ex agro, piscina, molendino, &c. iustè occupato & detento; Item ex animalibus captis; à quoquæ enim possessor detinentur, talis prædialis decima fructuum inde provenientium solvenda, juxta c. à nobis. de decim. Less. cit. e. 39. n. 13. Barb. loc. cit. §. 1. n. 29. citans Abb. in c. pastoralis. in c. cùm homines. in c. commissum. de decim. Rebuff. cit. q. 8. n. 11. apud Barb. cit. c. 28. §. 1. n. 19. Item per negotium, artificium & opificium, advocaturam, &c. et si enim istiusmodi lucra sint justa stipendia laborum, sunt tamen etiam fructus personæ. c. transmiss. de decimis. c. decima 16. q. 1. Suar. l. cit. n. 3. & seq. Fagund. l. cit. c. 2. n. 10. Rebuff. l. cit. q. 8. apud Castrop.

hi fructus licet, sive illicitè ex inde percipiuntur, decimæ ex illis sint solvenda.

3. Respondeo tertio: ex minimis etiam iustè acquisitis, præscindendo à consuetudine, quæ alia servanda, decimæ non debentur, eò quod indecorum sit & rationi dissonum, ministros Ecclesiæ esse exactores minimorum, idque repugnet liberalitate, sapiatque avaritiam, sed neque appellatione omnium veniant minima. Argumento l. Seio. ff. de integ. refit. Barb. cit. n. 33.

4. Reipoud. quartò: de pretio accepto pro re vendita non debentur decimæ, nisi forte lucrum aliquod accresceret ex venditione; cùm pretium neque sit fructus personæ, neque rei, sed res vendita æquivalenter. Castrop. cit. p. 6. n. 4.

5. Respondeo quintò: non deberur decima ex fructibus seu lucro parto labore personæ, si fructus isti sint res immobiles; secùs si mobiles, juxta eundem Castrop. ibidem.

6. Respondeo sextò: solvenda sunt decimæ ex lucro facto per militiam, intellige, non tantum ex captis justo bello, sed etiam ex stipendiis. Rebuff. cit. q. 8. n. 11. apud Barb. cit. c. 28. §. 1. n. 19. Item per negotium, artificium & opificium, advocaturam, &c. et si enim istiusmodi lucra sint justa stipendia laborum, sunt tamen etiam fructus personæ. c. transmiss. de decimis. c. decima 16. q. 1. Suar. l. cit. n. 3. & seq. Fagund. l. cit. c. 2. n. 10. Rebuff. l. cit. q. 8. apud Castrop.

Quæstio 468. Ex quibus rebus solvenda decima prædiale?

1. Respondeo: debentur ex primò in genere Rex omnibus fructibus & proventibus rerum mobiliis & immobiliis. c. transmiss. c. tua nobis. &c. D. Thom. l. cit.

2. Secundò: in specie, agendo de iis, in quibus esse posset majus dubium, debentur ex palea; unde si triticum decimetur post trituram, manet obligatio solvendi decimam paleæ. Castrop. p. 7 n. 1. citatus Azor. ubi ante q. 9. Suar. c. 34. n. 2. Fagund. l. cit. c. 4. n. 2. Abb. in c. pervenit. de decimis. n. 3. & alii apud Barb. cit. c. 28. §. 1. n. 2.

3. Tertiò: ex oleribus & legumiñibus, exceptis minutis oleribus, quæ ex hortis colliguntur, non ad lucrum, sed ad quandam commoditatem & voluptatem familiæ. Castrop. ibid. citans D. Thom. ubi ante a. 2. ad 3. Sot. l. 9. de just. q. 4. a. 2. ad 3. Suar. c. 34. n. 7. &c. Barb. n. 5. inquietus, servandam consuetudinem, quod decimæ olerum solvantur in pecunia, & non in speciebus.

4. Quartò: ex proventibus molendinorum vento agitatorum. Suar. ibid. n. 3. Fagund. l. cit. c. 4. n. 3. Castrop. ibid. juxta c. pervenit. & c. ex transmiss. de decim.

5. Quintò: in animalibus, uti & de fructibus ab ipsis proventibus, puta lacte, lana &c. Castrop. ibid. et si ex genitura animalium sylvestrium non debentur decimæ, nisi quando capiuntur, & interficiuntur. Suar. apud Eundem.

6. Sextò: ex examinibus apum, quæ de novo prodeunt, non videntur deberi decimæ; cùm habeantur quasi animalia sylvestria, & industria persona tribui debent, quod colligantur. Azor. l. cit. c. 34. n. 4. Castrop. cit. n. 1. de alvearibus tamen solvendam esse decimam, ubi habet consuetudo, tenet Azor. apud Barb. n. 11.

7. Septimò: de lapicidinis, non quidem quod ex 10. lapidibus detur unus, sed ex pecunia, quam quis inde lucratur. Azor. cit. c. 35. queſt. 4.

Re-

Rebuff. cit. q. 8. n. 23. Monet. c. 4. n. 33. apud Barb. n. 22. Idem & de auri fodinis.

8. Octavò ex locatione domūs, piscinæ, furni, prati, &c. Castrop. cum communi; si tamen pratum non elocetur, neque herba inde colligatur, sed animalia tua ibi pascant, non deberi ex herba decimam, cùm non videatur esse debita, antequam sit collecta, vel ratione locationis pretium datum, Azor. l. cit. apud Castrop. n. 1. Sed neque hac ratione debetur decima duplex ex eadem re, si solvenda decima & elocanti ex pretio elocationis, & locatario ex fructibus inde collectis, nam locans solvit decimam prädiale, nimurum ex accepto pretio locationis piscinæ, v. g. conductor solvit decimam personalem ex lucro; quod habet, deducto pretio, quod dare debet pro locatione, & deductis omnibus expensis, quas facit in colligendis piscibus, adeoque decima non solvit ex eadem re; quia pretium locationis dederunt. Castrop. ex Suar. cit. p. 7. n. 2. Porrò in quaestione, an ex rebus emptis seu acquisitis, v. g. agris pro pecunia, vel fructibus indecimatis debeatur non solum decima ex lucro, sed etiam decima ex dicta pecunia, pro qua empti agri, utpote indecimata. Abb. in c. pastorali, n. 6. cum aliquibus responderet affirmativè, ex eo, quod cit. c. pastorali, dicatur ex rebus acquisitis pecuniam decimatam non deberi, nisi decimam de lucro &c. adeoque à contrario sequi videatur ex emptis pecuniis non decimatam deberi & aliam deciman, Responderet Castrop. cit. p. 7. n. 3. citans Suar. dicto l. c. 38. à. num. 12. nimurum, neque in foro interno, neque externo deberi tunc decimam ex pecunia dicta indecimata, sed solum de lucro pacto per emptionem, èd quod sicut, qui emit agrum usurariā pecuniā, non debet fructus solventi usuras, cùm bona empta alterius pecuniā (nempe illius, cui pecunia illa debebat restituī) non sunt illius, cuius est pecunia, ita etiam ager emptus pecuniā indecimatam non sit Ecclesia, nempe pro rata istius decimi correspondente decimam pecuniā illius indecimatam, pro qua emptus.

Quæstio 469. Quando, & qualiter solvenda decime personales?

1. Respondeo ad primum: has decimas (ubi Radhuc sunt in usu, sicut eas esse in usu in multis Hispaniæ partibus, testantur Nav. & Guttier apud Barb. cit. §. n. 27.) deberi non nisi in fine anni, & in aliquibus locis non nisi in fine vite; unde si quis lucrum ex negotiatione, militia, ludo, &c. acquisitum perdat intra annum, non tenetur solvere decimam, nec ratione rei, quam non habet, nec ratione iuxta acceptio[n]is, quia pars ista decima non erat debita, priusquam annus, vel vita terminaretur. Castrop. cit. p. 6. n. 6. citans Sa. v. decima. n. 1. Azor. cit. c. 35. Abb. in c. p[ro]venient. de decim. c. 3. Suar. cit. c. 37. n. 3. ubi ait, computacionem anni faciendam secundum communem cursum, vel assignandam communii conventionem.

2. Resp. ad secundum: non nisi prius deductis expensis decimam solvenda ex lucro negotiationis & similium, juxta c. pastorali, per quod tanquam jus posterius derogatum est. cap. non est. &c. in quo alias recipiebat Pontifex, integrè solvere decimas, antequam ex bonis ibi notaris (inter qua numerantur ibidem non solum fructus prädiales, sed & personales) deducerentur ullæ expensæ. Ita Cl. Innoc. Abb. &c. in c. pastorali. Suar. de relig. l. 1. n. 33. n. 2. & Fagund. l. cit. c. 2. n. 8. apud Castrop.

R. Leuren. Fori Benef. Tom. I.

p. 6. n. 7. ubi etiam, cur potius id fiat in negotiatione & similibus, quā in fructibus prädialibus, hanc inter alias dat rationem, quod non reputetur lucru, nisi quod remanet deductis expensis; in fructibus autē prädialibus omne, quod nascitur ex terra, & animalibus, dicatur fructus, pro cuius maiore declaratione vide Barb. cit. §. 1. n. 36. & 37. ubi ex S. Th. 2. 2. q. 87. a. 2. quod fructus sumatur dupliciter, nempe primò naturaliter, hoc est, secundū naturam & veritatem rei, prout à parte rei provenit ex re frugifera Dei auctoris beneficio absq[ue]; ulla expensarū deductione, & sic accipitur fructus in decimis prädialibus, utpote quas Deus in lege veteri instituit absq[ue]; reflexione ad ius civile, ejusq[ue]; interpretationem, quam institutionem dein imitata Ecclesia in persolvendis decimis prädialibus hos fructus voluit, prout naturaliter in fundo percipiuntur & proveniunt, solvi: Dein civiliter, nimurum secundū censuram & interpretationem juris civilis, secundum quam acceptus fructus non intelligitur aliter, quā deductis expensis factis gratiā corundem fructuum; èd quod iis deductis lex civilis interpretetur in reliquo consistere utilitatem. l. fructus. & l. 1. c. de fructibus & lirium expen. & l. fundas qui. ff. familia heriscunde. Unde, cùm decimam fructuum personalium institute ab Ecclesia, absq[ue]; eo, quod solvenda fuerat in lege veteri iure mēre humano, verbum fructus meritò non accipitur in iis naturaliter, sed civiliter, sive secundū juris civilis interpretationem, hoc est, deductis expensis, citatque Barb. pro hoc præter jam citatos à Castr. Filiuc. tr. 27. p. 2. c. 10. q. 8. Trull. l. 3. c. 3. dub. 3. m. 3. Less. cit. r. 39. du. 3. n. 16. Tiraq. &c. Porrò nomine expensarū computanda veniunt omnia illa, qua ad vendendum, negotiandum, vel lucrandum expenduntur, alias non expendenda. Suar. l. c. n. 8. Fagund. l. c. n. 20. Castr. l. c. n. 8. quin & probabiliter sustentatio propria personæ, & servorum, qua absq[ue] illa negotiatione non fieret, cùm absolute sint expensa facta in negotiatione & lucro acquirendo, & sine sustentatione propria & familiæ non potest fieri lucrum. Caltro ibid. dicens videtur id ipsum approbari à Rebuff. de decimis. q. 11. n. 4. & hoc ipsum, quod Suar. l. cit. in contrariū objicit, nimurum hac ratione paucos, & non nisi mercatores copiosos teneri ad has decimas, cùm iuventu & vestitu ferè omne lucrum necesse sit ablūni, ait non esse magni momenti, cùm potius rationi sit consonum, noui nisi deductâ convenienti sustentatione sui ex lucro, quod reliquum est, deberi decimas, dum illud reliquum propriè reputetur & dicatur lucru: sed neq[ue] solum prius deducti possit expensas utiliter factas, sed & voluntarias seu voluptuarias, modò facta non sint in fraudem, tenet Monet. de decimis. c. n. 33. apud Barb. cit. §. 1. n. 37.

Quæstio 470. Quando, & qualiter solvenda decima prädiale?

1. Resp. ad primum: decimam hæ debent solvi statim, ac fructus collecti, c. cum homines. b. t. Azor. p. 1. l. 7. c. 24. q. 16. Suar. l. cit. c. 37. n. 1. & 5. & alii apud Pirhing ad tit. de decim. n. 93. Barb. cit. §. 2. n. 21. citans quamplurim. cum communi, juxta illud Exod. 22. Decimas tuas ne tarderis reddere. Idque, sive ager pluries in anno ferat fructus, sive semel. Baff. to. 1. v. decima. n. 13. Imò teneri parochianos monere parochum de recipiendis decimis, docent Fagund. ad prec. 5. l. 1. c. 4. n. 11. Guttier. can. qq. 1. 2. c. 4. n. 43. Suar. &c. apud Barb. cit. n. 21. Unde sufficit, esse perceptos, quamvis non sint perfectè collecti,